

[Albertsen.]

I så henseende kommer ind i billedet en forkert vurdering af det, der står i lovforslagene om optjeningsprincippet. Det er simpelt hen en nødvendig konsekvens af det frie arbejdsmarked. Uden at slå dette princip fast i loven vil vi ikke efterleve de bestemmelser, der her er tale om, og danske statsborgere, der har taget arbejde i andre lande, vil ellers heller ikke kunne nyde samme rettigheder som andre i disse lande. Derfor er der intet i hr. Kurt Brauers eventuelle følsomme EF-sjæl eller anti-EF-sjæl, der bør kunne forhindre ham i at acceptere dette ud fra en konsekvent holdning. Jeg tror ikke, jeg kan love, at socialdemokratiet vil gå med til, som hr. Kurt Brauer her lagde op til, at skille bestemmelsen om opsplitningen ud fra det, der i øvrigt står i lovforslagene, altså det med optjeningen. Der er en logisk sammenhæng i disse ting, og vi mener, at det, der ligger på bordet, er af en sådan karat, at jeg er helt overbevist om, at hr. Kurt Brauer under udvalgsarbejdet vil få afklaret sin tvivl og vil stemme for lovforslagene ved anden og tredje behandling, fordi det helt svarer til den socialpolitiske intention. At der så er vedhæftet det forventede medlemskab af EF, det er erkendt, men det socialpolitiske aspekt i lovforslagene kan bestemt ikke give tvivl i hr. Kurt Brauers sjæl.

Med hensyn til det andet, som er såre vigtigt og betydningsfuldt, nemlig spørgsmålet om problematikken i relation til de nordiske lande, har socialministeren her afklaret en del af problemet, og jeg vil gerne lige tilføje den enkelte sætning, at det, mange af os vel har som udgangspunkt her, er, at både Norge og Danmark bliver medlem af De europæiske Fællesskaber, og så kan der selvfølgelig i relation til det norske medlemskab af fællesmarkedet være tvivl om, hvorvidt vi skal have realiseret denne ordning, qua at vi begge er medlemmer af Fællesskabet, eller vi for Norges vedkommende ønsker opretholdt den nordiske socialkonvention, hvad disse ting angår.

Hvad angår de øvrige nordiske lande, altså Finland, Sverige og Island, vil der ikke ske nogen ændringer som følge af dette, så hermed falder en anden, jeg forstod væsentlig, anstødssten for hr. Kurt Brauer væk. Det skulle alt sammen befordre, så vidt jeg

kan skønne efter det, der er sagt her i dag, almindelig enighed om denne lovgivning, og det kan kun glæde formanden for udvalget. Jeg tror også, det vil glæde næstformanden, hr. Kurt Brauer.

Valbak: Ministeren bekræftede, at det har økonomiske årsager, når man i spørgsmålet om deling af ægteparpensionerne standser op undervejs imod et principielt mål. Jeg er enig med ministeren i det principielle mål. Jeg er også enig med ministeren om, at økonomiske grunde må tvinge til at standse op undervejs, og jeg finder, at det er et rimeligt sted, der er standset op. I det hele taget mener jeg, at det er nødvendigt her som på andre områder nu og da at tage mod til sig til at gøre en pause undervejs. Vi behøver ikke af den grund at tabe vore mål af sigte. Somme tider får man endda større sikkerhed for at få mulighed for at gennemføre dem.

Til hr. Kurt Brauer, som mener, at vi kommer til at føre de 200 mill. kr. til udgift ved indtrædelse i EF, vil jeg sige, at det er jeg villig til at være med til at vi gør. Jeg vil være med til det, hvis hr. Kurt Brauer så også vil være enig i, at vi kommer til at debitere os for den samme udgift, selv om vi står ude. For sagen er nemlig den, at vi for vort vedkommende agter at gå helhjertet ind for de lovforslag, der er fremsat, sådan som jeg gav udtryk for det i mit indledende indlæg, så regeringen behøver ikke i denne sag at bede om SFs stemmer. Vi agter at gå ind for lovforslagene, uanset om vi går ind i EF eller ej, sådan som oplægget er formuleret. Og så tilbage til regnestykket.

Der bliver altså 200 mill. kr. i udgift ved at gå ind i EF; lad os acceptere påstanden, men der bliver så også 200 mill. kr. i udgift ved at stå ude. 200 mill. kr. på både debetside og kreditside giver resultat nul, så lad os dog lade være at tage posten med, det er for besværligt, når det alligevel ender med at blive et stort nul, der bliver tilbage.

Kurt Brauer: Jeg kan ikke acceptere hr. Valbaks argumentation, men lad nu det være. Et mere betydende parti optager mine tanker betydelig mere i denne sammenhæng, nemlig socialdemokratiet.

Jeg skal vel vogte mig for at give gode